

عنوان مقاله:

تأثیر مداخله مبتنی بر نظریه گاردنر بر خودکارآمدی عمومی دانش آموزان ناشنوای هنرستانی شهر اصفهان

محل انتشار:

همایش منطقه ای روانشناختی کودک و نوجوان (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سعید رحیمی - کارشناس ارشد روان شناسی و آموزش کودکان با نیاز ویژه از دانشگاه تهران

باقر عیاری بناب - دانشیار دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر بر آن است که تأثیر آموزش مبتنی برنظریه هوش های چندگانه گاردنر را بر خودکارآمدی عمومی دانش آموزان ناشنوای هنرستانی در مراکز آموزش ویژه شهر اصفهان بررسی کند. روش: به منظور این بررسی، تعداد 60 نفر از دانش آموزان دختر و پسر هنرستان های ناشنوای شهر اصفهان به طور تصادفی انتخاب شدند و با گمارش تصادفی به دو گروه 30 نفری (15 نفر پسر و 15 نفر دختر) آزمایشی و گواه تقسیم گردیدند. گروه نمونه با پرسشنامه خودکارآمدی عمومی شرر (1986) به عنوان پیش‌آزمون مورد ارزیابی قرار گرفتند. سپس گروه آزمایشی به مدت 3 هفته و هر هفته دو جلسه دو ساعته تحت آموزش مبتنی بر نظریه هوش های چندگانه گاردنر قرار گرفتند. در ضمن یک جلسه پی گیری به منظور میزان ماندگاری اثر این روش برای گروه نمونه انجام شد. گروه گواه هیچ مداخله‌ای را دریافت نکردند. پس از پایان دوره آموزش گروه آزمایشی و گواه در مرحله پس آزمون و پیگیری مجدداً مورد ارزیابی قرار گرفتند. یافته ها: داده های پژوهش حاضر به کمک طرح اندازه گیری های مکرر مورد بررسی قرار گرفت. نتایج: یافته ها تفاوت معناداری را بین دو گروه نشان داد. بنابراین می توان نتیجه گرفت که، آموزش مبتنی بر نظریه گاردنر خودکارآمدی عمومی دانش آموزان ناشنوای هنرستانی را افزایش می دهد

کلمات کلیدی:

هوش های چندگانه، خودکارآمدی عمومی، دانش آموزان با آسیب شنوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/119058>

